

Česká republika
NÁLEZ
Ústavního soudu
Jménem republiky

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Radovana Suchánka (soudce zpravodaje) a soudců Vojtěcha Šimíčka a Jiřího Zemánka o ústavní stížnosti obchodní společnosti **Prague CBD, s. r. o.**, sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, zastoupené advokátem Mgr. Jaroslavem Tajbrem, sídlem U Nikolajky 833/5, Praha 5, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. února 2021 č. j. 11 A 135/2020-44, za účasti **Městského soudu v Praze** jako účastníka řízení, a pobočného spolku **Arnika – Centrum pro podporu občanů**, sídlem Dělnická 541/13, Praha 7, zastoupeného advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D., sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2, jako vedlejšího účastníka řízení, takto:

I. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. února 2021 č. j. 11 A 135/2020-44 bylo porušeno právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

II. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. února 2021 č. j. 11 A 135/2020-44 se ruší.

Odůvodnění:

I.

Skutkové okolnosti případu a obsah napadeného rozhodnutí

1. Ústavní stížností podle čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), se stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí o přiznání odkladného účinku správní žaloby vedlejšího účastníka s tvrzením, že jí bylo porušeno její právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), právo na spravedlivý proces podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a právo na veřejné projednání jeho věci bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti s možností vyjádřit se ke všem prováděným důkazům podle čl. 38 odst. 2 Listiny.

2. Z ústavní stížnosti, jejích příloh a soudního spisu sp. zn. 11 A 135/2020 vedeného Městským soudem v Praze (dále jen „městský soud“), který si Ústavní soud pro posouzení opodstatněnosti a důvodnosti ústavní stížnosti vyžádal, vyplývají následující skutečnosti. Vedlejší účastník se správní žalobou ze dne 23. 12. 2020, spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku, domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „magistrát“) ze dne 25. 11. 2020 č. j. MHMP 1741074/2020 o zamítnutí odvolání vedlejšího účastníka a dalších osob proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1 ze dne 17. 4. 2020 sp. zn. S UMCP1/021863/2020/VÝS-Hd-2/p.č. 2536 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“). Tím bylo na žádost stěžovatelky jako stavebníka rozhodnuto podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, o umístění stavby „*Polyfunkční objekt Masaryk Centre I, včetně připojení na technickou infrastrukturu Praha, Nové Město, ul. Na Florenci*“ (dále jen „stavba“) a dále byla dle § 94 ve spojení s § 79 a § 92 stavebního zákona vydána změna územního rozhodnutí sp. zn.

S UMCP1/150618/2013/VÝS-Zi-2/ul.UR. Ve správní žalobě vedlejší účastník uvedl jako osobu zúčastněnou na řízení podle § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), mimo jiné též stěžovatelku (str. 12 *in fine* správní žaloby).

3. Podáním ze dne 29. 1. 2021 (č. 1. 38 soudního spisu), doručeným téhož dne městskému soudu, stěžovatelka oznámila, že se dozvěděla o probíhajícím soudním řízení, resp. že se považuje za osobu zúčastněnou na řízení podle § 34 s. ř. s. a hodlá uplatňovat práva s tím spojená. Současně požádala městský soud „o zaslání kopie žaloby včetně jejích příloh do datové stránky svého právního zástupce za účelem přípravy podrobného vyjádření“ a z „procesní opatrnosti“ navrhla, aby městský soud „nerozhodoval o případném návrhu ... na vydání předběžného opatření nebo přiznání odkladného účinku ... do doby jejího vyjádření k žalobě“.

4. Napadeným rozhodnutím městský soud rozhodl o přiznání odkladného účinku správní žaloby vedlejšího účastníka podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Rozhodnutí zdůvodnil tak, že stavba může představovat významnou změnu krajiny v lokalitě, protože je dána podmínka hrozící nenahraditelné újmy nepřiznáním odkladného účinku. Dále uvedl, že „nemá pochyb o tom, že přiznání odkladného účinku zasáhne do práv stavebníka, která na základě vydaného rozhodnutí o umístění stavby nabyt. Je však především na něm, aby tuto újmu specifikoval a alespoň rámcově doložil, tj. aby návrhu na přiznání odkladného účinku nějakým způsobem oponoval. Soud při úvaze o splnění této podmínky vzal proto do úvahy především skutečnost, že přiznání odkladného účinku žalobě neznamená úplné zastavení prací na přípravě předmětné stavby, neboť pochopitelně není na překážku přípravným pracím, koupi stavebních materiálů a podobně...“ (bod 16). Městský soud též zdůraznil, že „určitá časová prodleva, kdy stavebník nebude moci žádat o vydání stavebního povolení, dle názoru soudu nepředstavuje takovou újmu, která by odůvodňovala zamítnutí návrhu, protože případná újma jiných osob je pouze dočasného charakteru, a tak nemůže převážit nad nevratnou újmu hrozící žalobci...“ (bod 17).

5. Před vydáním napadeného usnesení zaslal městský soud správní žalobu vedlejšího účastníka spolu s výzvou k zaslání stanoviska k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby toliko magistrátu jako žalovanému (č. 1. 29 a 32 soudního spisu), který vyjádřil názor, že nejsou splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku správní žaloby. Vyrozumění o probíhajícím řízení ze dne 2. 2. 2021 bylo vyvěšeno na úřední desce městského soudu dne 8. 2. 2021 (č. 1. 56 soudního spisu), tj. až po vydání napadeného rozhodnutí ze dne 1. 2. 2021. Kopie žaloby pak byla stěžovatelce, resp. jejímu právnímu zástupci, doručena do datové schránky prokazatelně až dne 15. 3. 2021 (doručenka na č. 1. 81 soudního spisu), a to spolu s usnesením o přiznání odkladného účinku správní žaloby a stejnopisem vyjádření magistrátu s tím, že případné vyjádření k předmětu řízení lze městskému soudu doručit do 30 dnů ode dne doručení přípisu. Ještě předtím, dne 24. 2. 2021, nahlédla stěžovatelka z vlastní iniciativy do soudního spisu (č. 1. 76 soudního spisu).

II.

Argumentace stěžovatelky

6. Stěžovatelka rekapituluje průběh řízení před městským soudem a uvádí, že napadeným rozhodnutím byla porušena její ústavně zaručená práva vymezená výše. Zejména zdůrazňuje, že jako stavebník, v jehož prospěch bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o umístění stavby, byla osobou zúčastněnou na soudním řízení podle § 34 s. ř. s. Stěžovatelka byla městským soudem informována o probíhajícím řízení až dne 8. 2. 2021, tedy celý týden po vydání napadeného usnesení, když bylo na úřední desce vyvěšeno vyrozumění o

probíhající řízení. Toto vyrozumění „*navíc obsahovalo informaci, že osobou zúčastněnou na řízení je, namísto stěžovatelky, společnost YIT Stavo, s. r. o. Stěžovatelce, ač musela být její identita včetně všech potřebných atributů městskému soudu známa, nebylo vyrozumění o probíhající řízení vůbec doručeno...*“. Městský soud tedy se stěžovatelkou nejednal procesně relevantním způsobem jako s osobou zúčastněnou na řízení, byť mu její existence musela být známa od samého počátku řízení.

7. Skutečnost, že o přiznání odkladného účinku je nutno rozhodnout rychle, podle stěžovatelky neznámá, že jí městský soud nemusel dát možnost se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřit a doručit jí tento návrh adresně podle § 34 odst. 2 s. ř. s. Poukazuje přitom na nález Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2013 sp. zn. IV. ÚS 4468/12 (N 167/70 SbNU 553), v němž řešil Ústavní soud totožnou situaci.

III.

Vyjádření k ústavní stížnosti

8. Soudce zpravodaj podle § 42 odst. 4 zákona o Ústavním soudu vyzval účastníka a vedlejšího účastníka řízení, jakož i magistrát, aby se vyjádřili k ústavní stížnosti.

9. Městský soud ve svém vyjádření pouze uvedl, že „*přiznal stěžovatelce postavení osoby zúčastněné na řízení s přihlédnutím k tomu, že byla účastníkem správního řízení (stavebníkem). Postavení stěžovatelky v této věci však není jednoznačné, neboť předmětem řízení u soudu je pouze otázka účastnosti žalobce. Vyřešení této otázky se v současném stadiu řízení stěžovatelky může dotknout jen nepřímo (§ 34 odst. 1 s. ř. s.)*“.

10. Vedlejší účastník uvádí, že stěžovatelkou uváděné skutečnosti se týkají čistě postupu městského soudu, resp. jde o skutečnosti, na které nemá vedlejší účastník žádný vliv, a proto se k nim nemůže podrobněji vyjádřit. Považuje však za nutné upozornit na nutnost toho, aby byl správní žalobě nadále přiznán odkladný účinek, když realizací stavby by „*došlo k faktickému zmaření a podlomení smyslu soudního přezkumu zákonnosti správních rozhodnutí*“. Vedlejší účastník současně nesouhlasí s tím, že stěžovatelce vznikla přiznáním odkladného účinku správní žaloby závažná újma a navrhuje, aby její ústavní stížnosti „*nebylo vyhověno*“.

11. Ústavní soud zaslal ústavní stížnost k vyjádření rovněž magistrátu s poučením, že neučiní-li tak ve stanovené lhůtě, bude se mít za to, že se postavení vedlejšího účastníka vzdal. Protože tak k výzvě Ústavního soudu neučinil, má Ústavní soud za to, že se postavení vedlejšího účastníka vzdal.

12. Ústavní soud nepovažoval za nutné zasílat uvedená vyjádření stěžovatelce k replice, neboť neobsahují žádné podstatné skutečnosti nebo argumenty, které by jí byly neznámé.

IV.

Procesní předpoklady řízení před Ústavním soudem

13. Ústavní soud posuzoval splnění procesních předpokladů řízení a dospěl k závěru, že ústavní stížnost byla podána včas oprávněnou stěžovatelkou, která byla (měla být) osobou zúčastněnou na řízení (§ 34 s. ř. s.), v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí. Podle konstantní judikatury Ústavního soudu je třeba považovat za oprávněného stěžovatele podle § 72 odst. 1 zákona o Ústavním soudu rovněž osobou zúčastněnou na soudním řízení správním [nález ze dne 26. 4. 2005 sp. zn. II. ÚS 310/04 (N 93/37 SbNU 269), dále též viz nálezy sp. zn. IV. ÚS 4468/12 a

ze dne 22. 7. 2019 sp. zn. II. ÚS 1839/19]. Rovněž podle právní nauky nelze obrat „v řízení, jehož byla účastníkem“ použitý v § 72 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu „*chápat přísně technicky a formálně jako účastenství podle příslušných procesních předpisů, nýbrž materiálně podle jeho smyslu. Ústavní stížnost proti rozhodnutí správního soudu tak může podat i tzv. osoba zúčastněná na řízení, a to dokonce i v případě, že s ní v tomto řízení jako s osobou zúčastněnou nebylo jednáno, ač s ní takto jednáno být mělo*“ (LANGÁŠEK, T. In WAGNEROVÁ, E., DOSTÁL, M., LANGÁŠEK, T., POSPÍŠIL, I. *Zákon o Ústavním soudu s komentářem*. Praha: ASPI, a. s., 2007, s. 329). Ústavní soud dále konstatuje, že je k projednání ústavní stížnosti příslušný. Stěžovatelka je právně zastoupena advokátem podle § 29 až § 31 zákona o Ústavním soudu a ústavní stížnost je přípustná (§ 75 odst. 1 téhož zákona *a contrario*), když proti napadenému rozhodnutí nebyly přípustné procesní prostředky obrany podle § 72 odst. 3 zákona o Ústavním soudu [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

V.

Posouzení důvodnosti ústavní stížnosti

14. Ústavní soud připomíná, že není součástí soustavy soudů (čl. 91 odst. 1 Ústavy *a contrario*), ale soudním orgánem ochrany ústavnosti (čl. 83 Ústavy), který přezkoumává (a kasačním rozhodnutím vynucuje) ústavně souladný průběh a výsledek předcházejícího soudního řízení [srov. náleze ze dne 4. 4. 2012 sp. zn. I. ÚS 2208/11 (N 74/65 SbNU 41)]. Jeho úlohou je tak pouze posoudit, zda nebylo zasaženo do některého z ústavně zaručených práv stěžovatelky, resp. zda soudní řízení jako celek bylo vedeno v souladu s hlavou pátou Listiny.

15. Stěžovatelka byla jako stavebník prokazatelně účastníkem správního řízení, které skončilo vydáním rozhodnutí o umístění stavby, představujícím pro stěžovatelku pozitivní, benefiční správní akt *sensu stricto* (srov. např. KOPECKÝ, M. *Správní právo. Obecná část*. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 160–161). Toto správní rozhodnutí bylo poté napadeno mimo jiné vedlejším účastníkem odvoláním, které magistrát zamítl. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu následně vedlejší účastník napadl u městského soudu správní žalobou. Patrně je přitom, že stěžovatelka byla v tomto soudním řízení v postavení osoby zúčastněné, když může být přímo dotčena zrušením napadeného správního rozhodnutí městským soudem (§ 34 odst. 1 s. ř. s.), jakož i přiznáním odkladného účinku správní žaloby majícího po dobu jeho trvání za následek nemožnost pokračovat ve stavebním řízení [obdobně např. náleze sp. zn. IV. ÚS 4468/12 a sp. zn. II. ÚS 1839/19]. Současně stěžovatelka písemností doručenou městskému soudu dne 29. 1. 2021, založenou na č. 1. 38 soudního spisu, oznámila městskému soudu, že se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení a žádá o zaslání kopie správní žaloby za účelem přípravy podrobného vyjádření. Stěžovatelka tak z vlastní iniciativy splnila také formální podmínku vedoucí k jejímu postavení osoby zúčastněné na řízení (viz KOCOUREK, T. In KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 195). Z vyjádření městského soudu (viz bod 8) vyplývá, že ten „*stěžovatelce postavení osoby zúčastněné na řízení ... přiznal*“, byť její postavení v následující větě vyjádření přinejmenším zpochybňuje, když uvádí, že „*není jednoznačné*“. Dle § 34 odst. 4 s. ř. s. přitom platí, že „soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení“. Takové rozhodnutí městský soud v předmětném řízení nevydal, protože ani z tohoto důvodu nelze usuzovat, že by stěžovatelka neměla (mít) v předmětném řízení postavení osoby zúčastněné podle § 34 odst. 1 s. ř. s.

16. Z postupu městského soudu shrnutého výše (body až 2 až 5) jednoznačně vyplývá, že stěžovatelka nebyla před vydáním napadeného usnesení o přiznání odkladného účinku vyrozuměna městským soudem o probíhajícím soudním řízení a zejména jí pak nebyla zaslána

správní žaloba s návrhem na přiznání odkladného účinku (ačkoliv o to soud žádala), protože se k ní nemohla ani vyjádřit. Předmětné vyrozumění byl přitom městský soud povinen doručit stěžovateli coby žadateli o vydání správního rozhodnutí adresně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011 č. j. 1 As 115/2011-168). Pouhé tři dny poté, co stěžovatelka oznámila, že hodlá uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení a požádala o zaslání kopie správní žaloby, rozhodl městský soud napadeným rozhodnutím bez dalšího o přiznání odkladného účinku žaloby. Před vydáním napadeného rozhodnutí zaslal správní žalobu s výzvou k vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku pouze magistrátu (viz bod 5 výše). Nad rámec uvedeného Ústavní soud podotýká, že se stěžovatelka přípisem ze dne 3. 2. 2021 (č. 1. 53 soudního spisu) taktéž domáhala nahlédnutí do soudního spisu, přičemž městský soud na tuto žádost reagoval až dne 19. 2. 2021 (č. 1. 69) po urgenci stěžovatelky ze dne 12. 2. 2021 (č. 1. 67).

17. Byť představuje rozhodnutí správního soudu o přiznání odkladného účinku žaloby dílčí rozhodnutí dočasné povahy (obdobně jako např. rozhodnutí o nařízení předběžného opatření), ani u něj nemůže Ústavní soud připustit, aby bylo projevem soudní svévole, neboť tento „dočasný“ stav může s ohledem na délku soudního řízení trvat poměrně dlouhé časové období a nemůže být již napraven v návaznosti na konečné rozhodnutí o výsledku sporu [přiměřeně srov. nálezy ze dne 1. 9. 2016 sp. zn. II. ÚS 1847/16 [N 161/82 SbNU 527, bod 17 a 18 odůvodnění a judikaturu v něm citovanou].

18. V nálezu sp. zn. II. ÚS 310/04 shledal Ústavní soud jako svévolný postup soudu, který stěžovatelce (stavebníkovi) jako osobě zúčastněné na řízení neumožnil vyjádřit se k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby. Ústavní soud přitom zdůraznil, že si soud musí být vědom toho, jakého rozhodnutí se správní žaloba týká a že se přiznání odkladného účinku žaloby může dotknout práv stavebníka. V důsledku tohoto pochybení zrušil usnesení o přiznání odkladného účinku správní žaloby vedlejšího účastníka pro porušení práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny ve spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny.

19. Obdobně v nálezu sp. zn. IV. ÚS 4468/12, na který též poukázala stěžovatelka v ústavní stížnosti, dospěl Ústavní soud k závěru, že „ustanovení § 34 odst. 3 s. ř. s. zaručuje osobě zúčastněné na řízení právo vyjadřovat se ... k projednávané věci... V projednávané věci stěžovatelce nebyla před vydáním napadeného rozhodnutí dána možnost se k projednávané věci vyjádřit a toto počínání městského soudu považuje Ústavní soud za rozporné s uvedeným ustanovením soudního řádu správního ... Soud navíc o postavení stěžovatelky jako osoby zúčastněné na řízení věděl již z podané žaloby a návrhu na přiznání odkladného účinku. Pokud tedy městský soud přiznal žalobě odkladný účinek, musel si být vědom, že zasahuje do práv stěžovatelky. To, že bylo nutno o přiznání odkladného účinku rozhodnout rychle, neznamená, že městský soud nemusel dát stěžovateli možnost se k návrhu vyjádřit a že nemusel stěžovateli návrh adresně doručit dle § 34 odst. 2 s. ř. s. Přitom zákonná lhůta pro rozhodnutí o odkladném účinku žaloby podle názoru Ústavního soudu skýtá pro získání vyjádření osoby zúčastněné na řízení dostatečný prostor“ (body 27 a 28 odůvodnění). Současně Ústavní soud zdůraznil, že „právní postavení osoby zúčastněné na řízení před správním soudem může tedy být (v obecné rovině) dotčeno daleko více než např. žalovaného správního orgánu. A je to také právě tato osoba, která může soudu uvést konkrétní skutečnosti rozhodné pro posouzení míry zásahu rozhodnutí o odkladném účinku žaloby do jejích práv v dané věci (ve stavebnictví např. průběh navazujících správních řízení) ...“ (bod 29 odůvodnění).

20. Ke shodným závěrům dospěl Ústavní soud v nálezu sp. zn. II. ÚS 1839/19, v němž uvedl, že „přiznáním odkladného účinku žalobě ... soud zasáhl do práv stěžovatelky jako osoby

zúčastněné na řízení, aniž by měla stěžovatelka možnost do daného řízení v rozhodné době aktivně vstoupit. Soud sice stěžovatelku vyrozuměl o vedení řízení ve věci a poučil ji o jejím právu podle § 34 odst. 2 s. ř. s., avšak k doručení této výzvy došlo až ... den po vydání napadeného usnesení. Stěžovatelka tak reálně neměla možnost se jakkoli vyjádřit před vydáním napadeného usnesení, jímž byla zásadně omezena její veřejná subjektivní práva, čímž došlo k protiústavnímu zásahu do jejího práva na spravedlivý proces garantovaného Listinou a konkrétněji upraveného v § 34 s. ř. s. ve formě práva osoby zúčastněné na řízení předkládat soudu vlastní argumentaci ve věci, která se jí týká“ (bod 16 odůvodnění).

21. Přestože městský soud v bodu 16 odůvodnění napadeného usnesení výslovně uvedl, že je především na stěžovatelce (stavebníkovi), aby návrhu na přiznání odkladného účinku oponovala a doložila svou újmu, neposkytl jí k tomu (stejně jako ve shora uvedených případech) reálnou možnost. Byť stěžovatelka dokonce výslovně upozornila soud na to, aby „nerozhodoval o případném návrhu ... na vydání předběžného opatření nebo přiznání odkladného účinku ... do doby jejího vyjádření k žalobě“, městský soud vydal napadené usnesení o přiznání odkladného účinku, aniž předtím stěžovatelce zaslal správní žalobu a vyzval ji k vyjádření se k návrhu na přiznání odkladného účinku za stejných podmínek jako magistrát. Správní žaloba s návrhem na přiznání odkladného účinku a výzvou k vyjádření se byla navíc stěžovatelce doručena dokonce až poté, co z vlastní iniciativy dne 24. 2. 2021 nahlédla do soudního spisu (viz bod 5 výše).

22. Ústavní soud dále uvádí, že rovněž podle názorů odborné literatury je třeba „potenciální osoby zúčastněné na řízení vyrozumět o probíhajícím řízení a vyzvat je k oznámení, zda budou v řízení uplatňovat svá práva, v takovém okamžiku, aby nebyly v řízení zkráceny na svých procesních právech... Je-li podán návrh na přiznání odkladného účinku žalobě nebo návrh na vydání předběžného opatření, je třeba zaslat vyrozumění potenciálním osobám zúčastněným na řízení bezodkladně, aby se mohly k těmto návrhům vyjádřit... Pokud soud své povinnosti nedostojí ... zatíží tím řízení vadou ...“ (KOCOUREK, T. In KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 198).

23. Jelikož městský soud vydal usnesení o přiznání odkladného účinku správní žaloby vedlejšího účastníka, aniž by stěžovatelce jako osobě zúčastněné na řízení poskytl reálnou možnost se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřit, Ústavní soud obdobně jako v nálezech sp. zn. II. ÚS 310/04, sp. zn. IV. ÚS 4468/12 a sp. zn. II. ÚS 1839/19 shledal, že postupem městského soudu došlo k porušení práva stěžovatelky na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny.

24. S hledem na výše uvedené dospěl Ústavní soud k závěru, že ústavní stížnost je důvodná, proto jí vyhověl a podle § 82 odst. 3 písm. a) zákona o Ústavním soudu napadené rozhodnutí městského soudu zrušil.

Poučení: Proti rozhodnutí Ústavního soudu se nelze odvolat.

V Brně dne 1. června 2021

Radovan Suchánek
předseda senátu